

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314209247
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314209247.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobkyne Z. G.Á., T.. XX.X.XXXX, H. U. X, R., zastúpenej advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 172,61 eur a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 31.3.2015 č. k. 17C/184/2014-57, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania 94,81 eur k rukám zástupcu žalobkyne JUDr. Igora Šafranka, advokáta vo Svidníku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné rozsudkom č. k. 17C/184/2014-57 rozhodol o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 172,61 eur, a to do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Súd určil, že zmluvná podmienka v zmluve uzavretej medzi účastníkmi konania, číslo zmluvy XXXXXXXX, v bode 13 o tej časti poplatku, ktorej zodpovedajú 2/3, zahŕňajúce náklady na vypracovanie, uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu so všetkou administratívou s tým spojenou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni k rukám jej právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 494,60 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Humenné súdny poplatok za žalobu vo výške 16,50 eur, a to v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že návrhom z 29.7.2014 žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 172,61 eur titulom určenia neplatnosti zmluvnej podmienky uzavretej v zmluve o úvere medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovanou ako veriteľom č. XXXXXXXX, v bode 13 týkajúcej sa poplatku za poskytnutie úveru, kde 2/3-iny z tohto poplatku zahrňujú náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere, spolu s administratívou s tým spojenou a trovami konania. Návrh odôvodnila tým, že 12.2.2008 uzavrela úverovú zmluvu na poskytnutie úveru 20.000,- Sk za poplatok 5.200,- Sk na dva mesiace. Spolu tak malo byť vrátených 25.200,- Sk (836,49 eur). Poplatok z úveru predstavuje 156 %. Podľa tvrdenia žalobkyne, uhradila celú čiastku 25.200,- Sk a 2/3-iny z poplatku predstavujú 104 %. Za takýto poplatok nebolo poskytnuté reálne plnenie. Preto dohoda o poplatku v tejto časti podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. je neprijateľná a navyše je neurčitý predmet administratívneho poplatku. Za obdobie 12-tich mesiacov jej žalovaný poskytol päť úverov, pričom išlo o zmluvy, pri ktorých úver nemal byť splácaný v lehote presahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyri splátky. Naliehavý právny záujem na určení má z dôvodu, že úspešné rozhodnutie o neprijateľnosti zmluvnej podmienky bude slúžiť pre primerané finančné zadostučinenie. Úver je neplatný, odporujúci dobrým mravom podľa § 39 Občianskeho zákonníka č.

40/1964 Zb.. Boli porušené jej spotrebiteľské práva. Navyiac pri úvere nebolo uvedené RPMN (ročná priemerná miera nákladov). Bezdôvodné obohatenie u žalobcu je tak 172,61 eur (5.200,- Sk).

Súd vo veci mal preukázané, že žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia 172,61 eur podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka pre absolútnu neplatnosť neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve č. XXXXXXXX, a to časti - bod 17, týkajúcej sa 2/3 z hodnoty poplatku ako nákladov na vypracovanie a uzavretie zmluvy spolu so všetkou administratívou s tou spojenou. Súd posudzoval aj námietku premlčania vznesenú žalovanou, že k podaniu žaloby mohlo dôjsť najneskôr 5.2.2008, keď došlo k odstúpeniu od zmluvy. Právo sa premlčalo 5.2.2011. Žalobca si uplatnil premlčané právo 29.7.2014. Žalovaný namietal, že zmluva nemá spotrebiteľský charakter a nemusí obsahovať ani RPMN. Žalobkyňa poukázala na to, že zo strany žalovanej išlo o úmysel, a tak lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia sa predlžuje na 10 rokov (§ 107 ods. 1, 2 OZ).

Súd pri posudzovaní nároku vychádzal z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorý rieši otázku spotrebiteľských zmlúv a ochrany spotrebiteľa pred nepríjemnými zmluvnými podmienkami. Podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch sa riešila aj otázka neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to dojednania platenia poplatku za poskytnutie úveru. V prípade, že úver neobsahuje tzv. RPMN, je bezúročný a bez poplatkov. Poplatok za poskytnutie úveru predstavuje 156 % a je v rozpore s dobrými mravmi. Pre rozpor s dobrými mravmi táto časť zmluvy o platení poplatkov je neplatná s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Dobrým mravom odporuje nepríjemne dohodnutý úrok, resp. odplata za poskytnutie úveru z hľadiska nepríjemnej výšky poplatku 17,32 % za dva mesiace, t.j. 103,92 % ročne. Banky v tomto období poskytovali úvery s percentuálnou sadzbou 1 % až 2 %. Nepríjemne vysoký poplatok je v rozpore s dobrými mravmi a žalobkyňa má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti takejto zmluvnej podmienky.

Súd skonštatoval, že výška bezdôvodného obohatenia je práve 172,61 eur. Úver bol poskytnutý v rozsahu 20.000,- Sk, ale s poplatkom 5.200,- Sk, t.j. 172,61 eur.

Čo sa týka vydania bezdôvodného obohatenia, zo strany žalovanej ako veriteľa z úveru išlo o úmysel nepríjemne postihovať spotrebiteľa, preto na vydanie bezdôvodného obohatenia platí objektívna 10-ročná premlčacia doba podľa § 107 ods. 2 OZ, že najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za 3 roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za 10 rokov do dňa, kedy k nemu došlo. Z potvrdenia - oznámenia s platením úveru zo 4.4.2008, vydaného žalovaným, je zrejmé, že žalobkyňa uhradila dlžnú sumu v plnej výške, t. j. 25.200,- Sk. Keďže zmluvný vzťah účastníkov z úverovej zmluvy je spotrebiteľskou zmluvou, pričom zmluvná podmienka v úverovej zmluve v bode 13 o platení poplatkov, ak 2/3 z neho zahrňujú náklady na vypracovanie a uzavretie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď takými poplatkami sa vymáha prakticky 103,92 % z výšky poskytnutého úveru na poplatkoch. Súd toto ustanovenie zmluvy považuje za ustanovenie v rozpore s dobrými mravmi. Preto súd vyhovel návrhu na určenie zmluvnej podmienky za neprijateľnú zmluvnú podmienku s poukazom na § 153 ods. 3 O.s.p., že súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie do výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ak bola dojednaná v spotrebiteľskej zmluve.

Na základe vykonaného dokazovania súd vyhovel návrhu na zaplatenie 172,61 eur z bezdôvodného obohatenia a určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyni bola priznaná náhrada trov konania na trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z..

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalovaný. V prvom rade poukazuje na premlčanie nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Podľa § 100 ods. 1 OZ, ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčacia doba začala plynúť 2.4.2008, keď bola uhradená posledná splátka úveru. Právo je premlčané ako v objektívnej, tak aj v subjektívnej lehote. Navyiac, žalovaná nie je spotrebiteľom. Zmluvný vzťah účastníkov sa riadi § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Z.z.. Poskytovanie úverov je absolútnym obchodom, pričom použitie Obchodného zákonníka

v spotrebiteľských zmluvách sa nevylučuje. Žalovaný nesúhlasí s tým, že dojednanie o odplate za poskytnutie úveru je dojednanie v neprospech spotrebiteľa. Tu poukazuje na voľbu Obchodného zákonníka, že to nie je neprijateľná zmluvná podmienka. Žalovaná napáda nepreskúmateľnosť súdneho rozhodnutia, pretože nie je zrejmé, akými úvahami sa súd pri rozhodovaní a posudzovaní skutkového stavu riadil. Nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, pričom je potrebné akceptovať aj dobrú vieru, s ktorou účastníci do zmluvného vzťahu vstupovali. Ak dodávateľ konal v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (viď rozhodnutie Európskeho súdneho dvora vo veci C-464/01). Poskytnutý úver bol len na výkon povolania. Je potrebné chrániť dobrú vieru žalovaného a žalobcovi tak nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Zmluvný vzťah účastníkov bol obchodnoprávny, nie občianskoprávny. Poskytovanie ochrany žalobkyni ako spotrebiteľovi nie je na mieste. Nesúhlasí s tým, že bol dojednaný nejaký vysoký úrok za poskytnutie úveru, kde ale je jasné, že žalovaný nesie vyššie podnikateľské riziko pri poskytovaní úverov a má aj oprávnené vyššie úrokové sadzby ako banky. Slovenské právo a slovenský zákonodarca pripúšťa spoplatňovanie poplatkami za spracovanie úveru.

Keďže žalobkyňa nemá postavenie spotrebiteľa, nesúhlasí s poplatkovou povinnosťou. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a žalobu zamietnuť, prípadne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zástupca žalobkyne navrhol rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správne. Poukazuje na predchádzajúce rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/84/2011 vo veci bezdôvodného obohatenia a posudzovania 10-ročnej premlčacej doby pri vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalovaná obchodná spoločnosť v rokoch 2005 - 2007 uzavrela so žalobkyňou štyri zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde zámerne neuvádzala RPMN. Takéto dlhodobé ignorovanie povinností uvádzať RPMN nemožno hodnotiť ako neúmyselné konanie bez zámeru získania bezdôvodného obohatenia. Keďže neznalosť zákona neospravedlňuje, a to ani v spotrebiteľských právnych vzťahoch, konanie žalovanej spoločnosti vždy možno hodnotiť ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia, či s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Keďže žalovaný ako nebankový subjekt mal dlhodobo v predmete podnikania poskytovať úverov, keď žalovaná dlhodobo poskytuje úvery, potom aj inak 3-ročná objektívna premlčacia doba sa predlžuje na 10 rokov vzhľadom na úmyselné konanie a porušovanie povinností zo strany žalovaného. Za poplatok sa neposkytuje dlžníkovi skutočne plniť zo strany veriteľa, ktorý by predstavoval protihodnotu tohto poplatku, takže otázka primeranosti tohto poplatku nemôže ani vzniknúť (viď rozhodnutie Súdneho dvora C-143/13 z 26.2.2015). Čo sa týka tvrdeného rizika a výšky odplaty za poskytnutie úveru, takýto poplatok vytvára hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keď veriteľ neúmerne zvyšoval ceny poplatku za poskytnutie úveru. Je potrebné sa vyporiadať aj s otázkou dobrej viery a materiálnu disproporciu ku škode spotrebiteľa, na čo musí súd prihliadať už z úradnej moci aj z hľadiska rozsudku Súdneho dvora vo veci C - 244/98. Navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s tým, že sa prizná náhrada trov odvolacieho konania 94,72 eur.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť ako vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobkyňa v konaní sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo zaplatením poplatkov za poskytnutie úveru, ktoré platenie poplatkov nemá opodstatnenie, pretože zo strany veriteľa nebolo za tieto poplatky dané žiadne protiplnenie. Odvolací súd v tejto veci konštatuje, že dňa 14.2.2008 došlo k podpisu úverovej zmluvy na sumu 20.000,- Sk s poplatkom 5.200,- Sk, ktorý úver mal byť vrátený v dvoch mesačných splátkach po 12.600,- Sk. Žalobkyňa v zhode s okresným súdom tento úverový vzťah hodnotila ako spotrebiteľský vzťah, napriek tomu, že zmluvný vzťah účastníkov sa mal riadiť podľa bodu 19 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru Obchodným zákonníkom č. 513/1991 Z.z.. Žalobca trvá na tom, že sa jedná o vzťah spotrebiteľský, pretože je fyzickou osobou - nepodnikateľom. Úver nezobrala na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. V tejto veci je potrebné poukázať na to, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu platil zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý definoval spotrebiteľské úvery s tým, že zákon sa podľa § 1 ods. 2 písm. f/, že zákon sa nevzťahuje na zmluvy, na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej 3 mesiace alebo maximálne 4 splátky v hodnote nepresahujúcej 12 mesiacov. Podľa žalovanej išlo o krátkodobé

poskytnutie finančných prostriedkov so splatnosťou 2 mesiacov, takže podľa § 1 ods. 2 písm. f/ zákona č. 258/2001 Z.z. ide o posudzovanie úveru ako nespotebiteľského. V tejto veci je potrebné v zhode so súdom prvého stupňa konštatovať, že poskytovanie úverov s krátkou dobou splatnosti - 2 mesačných splátok znamenalo u žalovanej obchodnej spoločnosti úmyselné obchádzanie zákona, aby úverové vzťahy neboli posudzované ako spotrebiteľské vzťahy. Navyiac je preukázané, že zo strany žalovaného ako veriteľa bolo poskytované žalobkyni v krátkej dobe viac úverov, takže žalobkyni ako dlžníkovi bol poskytovaný pravidelne určitý úver, pričom každý úver znamenal splatenie predchádzajúceho úveru. Sú to reúvery slúžiace na zaplatenie predchádzajúceho úveru, kde bolo jasné, že žalobkyňa ako dlžník nie je spôsobilá krátkodobo splácať takýto úver a stále dostala nový úver s ďalšou lehotou na splatenie dlhu. Žalovaná obchodná spoločnosť z hľadiska predchádzajúcich skúseností musela si byť vedomá platobnej neschopnosti žalobkyne ako dlžníka v krátkej dobe splatiť svoj úver, a tak formálne stanovenie splátky úveru na 2 mesiace je len klasickým obchádzaním zákona, aby zmluvný vzťah z úveru nebol posudzovaný ako spotrebiteľský. To je predmetom hodnotenia súdu prvého stupňa, s ktorým hodnotením odvolací súd musí súhlasiť.

Je nesporné, že zvyšovanie úverovej sumy o poplatok 5.200,- Sk, za ktorý poplatok reálne zo strany spoločnosti nič nebolo plnené, znamená bezdôvodné obohatenie na strane úverovej spoločnosti. Keďže samotná úverová zmluva nepojednáva o platení úrokov, potom úverový vzťah bez uvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov znamená, že podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258 sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Potom zaplatený poplatok za poskytnutie úveru 5.200,- Sk je bezdôvodným obohatením na strane úverovej spoločnosti, pretože podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnením z dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V danom prípade neplatné dojednanie platenia poplatku znamená po jeho zaplatení bezdôvodné obohatenie.

Žalovaná poukazuje na to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný v 2-ročnej premlčacej dobe podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Okresný súd ale odkázal na ust. ods. 2, že ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 10 rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Je nesporné, že zo strany žalovanej obchodnej spoločnosti dochádzalo k úmyselnému obchádzaniu zákona, keď pri nesolventnosti klientov poskytoval úver v krátkych 2-mesačných splátkach úveru, ktoré neboli reálne, potom vytváral ďalšie reúvery, a tak predlžoval dobu splatnosti aj za obdobie presahujúce 3 mesiace, resp. 4 splátky, aby takýto úverový nebol podľa zákona č. 258/2001 Z.z., a to § 1 ods. 2 písm. f/ považovaný za spotrebiteľský vzťah. Navyiac je potrebné poukázať na to, že úverová zmluva zo 14.2.2008 obsahuje všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré sú uvedené na zadnej strane tejto zmluvy, pričom tieto všeobecné podmienky poskytnutia úveru neboli dlžníkom podpísané. Je tak pochybnosť o náležitosti vôle uzavrieť takúto dohodu o výške poplatku, kde 2/3-iny z neho budú predstavovať náklady na vypracovanie a uzavretie úverovej zmluvy spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Nie je jasné, čo úverovou spoločnosťou bolo za poplatok 5.200,- Sk urobené pre dlžníka ako žiadateľa o úver a navyiac, keď išlo o reúvery. Takéto ustanovenia všeobecných podmienok poskytnutia úveru sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pretože spotrebiteľ si ju osobitne nevyjednal, splynula s ostatnými všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru a navyiac nevyjadrujú skutočné náklady úverovej spoločnosti s poskytnutím úveru. Je v nich skrytý zámer - úmysel získať peňažné plnenie z krátkodobého poskytnutia úveru, čo znamená aj skryté požadovanie úrokov v neprimerane vysokej výške tak, ako konštatuje súd prvého stupňa. Úver 20.000,- Sk je návratný s poplatkom 5.200,- Sk za dva mesiace, čo znamená 26 % z hodnoty úveru. Ročne je to 156 %, čo je ďaleko za hranicou primeranosti a znamená úžeru. Preto rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, pokiaľ takúto podmienku v úverovej zmluve o platení poplatku považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku v úverovej zmluve so spotrebiteľom. Okresný súd mohol takúto zmluvnú podmienku posudzovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 Občianskeho zákonníka v spojení s § 153 ods. 3 O.s.p.. Krajský súd potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny v časti povinnosti zaplatiť bezdôvodné obohatenie, ako aj určenia zmluvnej podmienky pre neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko o nich bolo rozhodnuté správne podľa § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalobkyňa má právo na náhradu trov konania proti neúspešnému žalobcovi, a to na trovách právneho zastúpenia advokátom podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z., kde výpočet odplaty advokáta žalobkyni bol urobený správne.

Krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade súdneho poplatku. Podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, kde spotrebiteľ je oslobodený od platenia súdneho poplatku s poukazom na § 4 ods. 2 písm. za/, ak sa domáha ochrany svojich práv, pričom podľa § 2 ods. 2 poplatkového zákona, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovie, zaplatí podľa jeho výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatkov oslobodený. V danom prípade žalobkyňa bola úspešná v súdnom konaní, týka sa spotrebiteľského vzťahu, preto je žalovaná ako neúspešná účastníčka konania povinná zaplatiť súdny poplatok.

Čo sa týka právneho zhodnotenia nároku žalobkyne je potrebné vychádzať z toho, že ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka rieši otázku poskytovania úveru, pričom bližšie podmienky poskytovania úveru sú uvedené v zákone č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Okresný súd správne rozhodol, ak poskytoval ochranu žalobkyni ako spotrebiteľke pri úverovej zmluve, túto hodnotil ako bez poplatku a správne zhodnotil bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej úverovej spoločnosti, keď využíva vo svojej činnosti neprijateľné zmluvné podmienky vo vzťahu k spotrebiteľom, v danom prípade vo vzťahu k žalovanej, a to viackrát, úmyselne so snahou obohatenia na úkor spotrebiteľa.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalobkyňa má právo na náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za jeden úkon právnej pomoci, a to vyjadrenia k odvolaniu s odplatou 94,81 eur. V súdnom konaní sa jedná o dva nároky, a to na zaplatenie bezdôvodného obohatenia 182,61 eur, ako aj na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pri spojených veciach sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o 1/3-inu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach (§ 13 ods. 3 zákona č. 655/2004 Z.z.). Pri určení zmluvnej podmienky za neprijateľnú je odplata podľa § 13 vo výške 1/13-iny výpočtového základu, t.j. 64,53 eur a 1/3-ina z odmeny právneho zastúpenia pri sume 182,61 eur bezdôvodného obohatenia, čo predstavuje ďalších 6,087 eur. Trovy právneho zastúpenia v celkovej čiastke 70,62 eur spolu s režijným paušálom 8,39 eur dávajú čiastku 79,01 eur trov právneho zastúpenia. Tie sú povýšené o 20 % DPH 15,80 eur, takže náhrada trov odvolacieho konania u žalobkyne je 94,81 eur, ktoré musí zaplatiť neúspešná žalovaná obchodná spoločnosť na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.